

Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob
 nedeljah in praznikih — ob 3. uri zjutraj,
 a ob ponedeljkih ob 5. uri zjutraj. —
 Naročnina znaša: v Ljubljani v uprav-
 ništvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem
 na dom K 1'20; s pošto celoletno K 18.—,
 polletno K 9.—, četrtletno K 4'50, mesečno
 K 1'50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezne številke po 4 vinarje. :
 Uredništvo in upravnštvo je v Franči-
 škanski ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo
 uredništvu, naročnina upravnštvu. Ne-
 frankirana pisma se ne sprejemajo, roko-
 pisi se ne vračajo. Za oglase se plača:
 peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in
 zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaš-
 nju popust. Za odgovor se priloži znamko

Mahniceva proslava v Pragi.

... da visoko držimo prapor katoliški
 pa tudi slovenski in slovanski.

Tako se konča v „Slovenču“ poročilo
 o proslavi Mahničeve šestdesetletnice v kle-
 rikalnem akademskem društvu „Dan“ v Pragi.
 Komaj bi se bili spomnili na tako proslavo,
 ki se vrši v zaprtem zidovju klerikalnega
 zavoda v Pragi, ko bi poročilo o nji ne
 govorilo tako bobneče. Toda to je dedščina
 Mahničeva in jo najdemo na vseh poljih
 klerikalnega delovanja. Naravno je, da kle-
 rikalni študentje slave Mahniča, kakor bi
 bilo nenaravno, ko bi ga slavili narodni
 študentje. Naravno je, da so pri proslavi
 sodelovali praški teologi in par klerikalnih
 akademikov, kakor bi bilo nenaravno, ko bi
 bili zraven profesorji in cela češka in slo-
 venska akademična mladina. Da so Čehi
 bili zadovoljni s proslavo, je naravno, ker
 žele češki mladini pokazati, kako dela in
 kake nazore ima katoliška slovenska mla-
 dina, nenaravno bi bilo, ko bi bili to prez-
 rli. Društvo „Dan“ v Pragi mora namreč
 pokazati tip katoliškega akademičnega dru-
 štva, zato slavi Mahniča.

Mi nimamo nič proti proslavi, ki so
 jo klerikalci dolžni svojemu prvemu vodji.
 Vendar si dovolimo dvomiti, da slovenska
 mladina, ki slavi Mahniča „visoko drži
 prapor katoliški, pa tudi slovenski in slo-
 vanski“. Ako padejo take besede v slav-
 nostnem govoru, ali v klerikalnem navdu-
 šenju, ni zamere, ampak v poročilu dvomimo
 o resnici teh besedi. Kdo je bil Mahnič,
 dobro vemo, vendar bi morda ne škodovalo,
 ko bi se ob šestdesetletnici, da se ne dela
 nikomur krivice, natančneje pregledalo nje-
 govo delo ter se pravi ocenilo. Potreba je
 nam tega zato, ker izhaja današnja doba iz
 njegovih časov in potem lahko vemo, pri
 čem smo. Gotovo je danes le eno: pred
 četrto stoletje, torej pred 25 leti bi se ne
 bil našel slovenski akademik, ki bi bil slavil
 Mahniča. Takrat je mladina visoko držala
 prapor slovenski in slovanski, o tem ni
 dvoma, toda s tem praporom je šla proti
 Mahniču. Ko bi bil takrat kdo trdil, da bo
 čez 22 let akademična mladina slavila
 Mahniča in bo trdila, da „visoko drži
 prapor slovenski in slovanski“, bi ne bil nihče
 verjel. Šla je — in danes slavi Mahniča.
 Zakaj? Zato, ker ji je učitelj. Dobro. Lepo
 je, da učenci slave učitelja, ampak kako je
 z Mahničevim slovenstvom in slovanstvom.
 Kaj je sploh narodnost po „Rimskem Ka-
 toliku“? Kaj more biti klerikalcu slovan-
 stvo? Zato se zadovoljite pri proslavah
 Mahniča s katoliškim praporom in tega
 držite visoko, a ne združujte, kar je po
 naukih vašega učitelja nezdržljivo. Pripo-
 račmo naprednemu dijaštvu, da odgovori
 šestdesetletnici škofa Mahniča s tem, da
 jasno spozna njegove nazore in spise ter
 pokaže njegovo pravo vrednost v naši na-
 rodni kulturi. Videlo se bo, kam vodi nje-
 gov katoliški slovenski in slovanski prapor.

Iz slovenskih krajev.

Iz Žirov. Naša vas je dobila novo
 cerkev in tako, si bo kdo mislil, smo pre-
 skrbljeni z vsem, kar je potrebno za dušo
 in telo. Žalibog, da nismo še tako napre-
 dovali in najbrže tudi še ne bomo kmalu.
 Kar bi bilo za našo vas in sosedne kraje
 v resnici potrebno, zato se ne zmeni nikdo.
 Šola, ki je gotovo najbolj koristna, je še
 vedno nastanjena v neki privatni hiši, kar
 gotovo ni napredek. Vso našo pozornost bi
 morali obrniti na to, da dobimo čimprej
 samostojno, pošteno šolo, ki bi bila ponos
 cele občine. Za zidavo cerkev in različnih
 domov je namreč vedno dovolj časa. —
 Zlasti pa pogrešamo v naši okolici zdrav-
 nika, ki bi lahko briljantno izhajal. Ali se
 ne bojite, da vam duhovnik ne pade z
 nove prižnice? Kdo mu bo podelil prvo
 pomoč, če se pobije. — Malo več reda bi
 bilo potrebno po gostilnah, kjer vlada
 strašna nesnaga. Vse te nedostatke bi bilo
 treba odpraviti, potem bi se Žiri v resnici
 lahko imenovali — napredna vas. Torej,
 Žirovčani na noge!

Splošni pregled.

Češko-nemška pogajanja.

Kar se ni moglo doseči v Pragi, to
 upa Bienenrth doseči na Dunaju; zato je
 pozval češke in nemške poslance, da na-
 dljujo spravna pogajanja na Dunaju. Češki
 in nemški poslanci so izjavili, da se ude-
 leže sej, ako jih skličejo predsedniki klub-
 ov. Pogajanja, ki se vrše te dni, ne obe-
 tajo velikih uspehov. Dr. Fiedler, predsednik
 enotnega češkega kluba je v avdijenci pri
 Bienenrthu izjavil, da se Čehi udeležijo pogaj-
 anj. „Opavski Tednik“ je priobčil pritožbo
 šlezijjskih Čehov in je ponovil zahtevo, da
 se pri pogajanjih ne ozira na češke raz-
 mere, ampak na cel češki narod. „Mi po-
 zivljamo enotni češki klub, da zadeve šle-
 zijjskih Čehov sprejme za svoje in da se za-
 vzame z vso silo pri spravi na Češkem tudi
 za našo korist. Ako se bodo tudi nova po-
 gajanja vršila brez ozira na nas, se bo s
 tem storila velika napaka. Da se pri poga-
 janjih misli tudi na nas, ni samo zahteva šle-
 zijjskih Čehov, ampak celega češkega naroda.“
 Vlada si zelo želi češko-nemške sprave,
 vendar je veliko vprašanje, če bo imela na
 Dunaju večji uspeh, nego v Pragi.

Vprašanje hrvaškega sabora.

Poročali smo o članku „Pester Lloyd“,
 ki trdi, da se hrvaški sabor ne bo več
 sešel. Med tem je prišlo do konflikta med
 banom in Khuenom, ker je Khuen preveč
 hotel posegati v pravice bana. V uradnem
 listu izjavlja ban, da bo sabor čimprej
 sklican, in sicer zato, da votira indenniteto
 in da izvoli 43 poslancev v ogrski par-

lament. Po komunikaciji, ki ga je izdala ko-
 alicija na banovo pismo, katero je bil pisal
 dr. Tuškanu, je izključeno, da bi nastala
 večina s kakim kompromisom med vlado
 in koalicijo. Zato se je ban obrnil na opo-
 zicijske stranke na klerikalce in Starce-
 vicijance. Obe stranki pa sta izjavili, da
 jima državnopravno stališče brani, da bi se
 aktivno ali pasivno udeležili volitve poslan-
 cev v ogrski drž. zbor. Ban Tomašić je to-
 rej v zadregah in se je podal z avtomobi-
 lom na Dunaj, da se tam posvetuje o tem,
 ali bi kazalo pod temi razmerami sklicati
 sabor.

Car v Sofiji.

Vesti, da pride car v Sofijo, so izmiš-
 ljene. Istotako ni sklenjeno, da pride cesa-
 rica spomladi v San Remo.

Zapisnega proti modernizmu.

Uradni list brižinske nadškofije pri-
 naša latinsko zapisežno formulo proti
 modernizmu. Zapisnega se vrši med 12. in
 31. decembrom. V posavskem seminarju so
 že prepovedali čitati časopise. Ali bo to po-
 magalo, da ne bodo duhovniki več politi-
 zirali, ni znano.

Razžaljeni Vatikan.

Zaradi znanega Nathanovega govora
 ob priliki 40letnice, odkar je Rim glavno
 mesto združene Italije, je papež prepovedal
 katoliškim vladarjem, da ne smejo obiskati
 kvirinala, t. j. italijanski dvor, ako prej ne
 obiščejo papeža. V Vatikanu so namreč
 zelo razžaljeni, da ni rimska, oziroma ita-
 lijanska vlada kaznovala rimskega župana
 Nathana zaradi njegovih besedi, ali da niso
 iz kvirinala poslali udanostne brzogavke,
 kakor so jih poslali z Dunaja in iz Ljub-
 ljane. Toda katoliški vladarji niso s to pa-
 peževo komando nič prav zadovoljni in si
 težko mislijo, kako bi morali ravno papeža
 vprašati, ali smejo obiskati italijanskega
 kralja ali ne. Doslej so se temu vprašanju
 izognili s tem, da niso delali vizite na kvirinalu
 v Rimu, ampak kje drugje. Tudi mi-
 nistri zunanjih zadev so se shajali drugod.
 Ker pa je vendarle sitno izogibati se Rima,
 so naprosili katoliški vladarji saški in ba-
 varski dvor, da bi posredovala pri papežu,
 naj bi odnehal od svojih zahtev. Upa se,
 da bo papež popustil od svoje strogosti.
 Ker se pripravlja v bližnji dobi poset av-
 strijskega prestolonaslednika v Italijo, je
 važno, kako se bo to vprašanje rešilo. Za-
 nimivo pa je, kako hočejo zapovedovati v
 Vatikanu.

Avstrijski prestolonaslednik v Nemčiji.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand je
 prišel včeraj kot gost nemškega cesarja v
 Berlin, od tam odide v Potsdam na lov.
 Obisk nima političnega pomena, je le od-
 mev zveze Dunaj-Berlin-Peterburg.

Boji v Wadaji.

Med četami sultana wadajskega in
 masalitskega ter med posadkami nadporoč-
 nika Mola je prišlo do hudih bojev, v ka-
 terih so francoske čete izgubile mnogo mo-
 štv. Sam nadporočnik je baje med pad-
 limi, enako je padlo par drugih častnikov.
 Število je neznano, vendar se poročila o
 porazu smatrajo kor resnična.

Dnevne vesti.

Naše vseučiliščno vprašanje. „Slo-
 venec“ pravi, da slovenska državnozborna
 delegacija v vseučiliščem vprašanju ni ka-
 pitulirala pred vlado. Dobro, sedaj še ni,
 ali kapitulirala bo prav kmalu, o tem smo
 trdno prepričani, ker dobro poznamo kleri-
 kalne poslance. Kar pa se tiče „belgrajskih
 manir“ pri „Jutru“, sporočamo „Slovenču“,
 da mu bomo dali dosti prilike privaditi se
 na njih popolnoma, kakor smo se mi mo-
 rali navaditi na njegove rimske manire.

Ne bodo odgovarjali! Klerikalci pravi-
 jo v „Slovenču“, da ne bodo odgovarjali
 na naše in „Slov. Naroda“ resnično poro-
 čilo o Peganovem shodu v Trnovem. To
 je tudi najboljšje, ker nimajo kaj odgovo-
 riti. Hoteli so delati v Ljubljani propagando
 za draginjo, a to vendar-le ne bo šlo in
 klerikalcem bo huda predla, ako se bodo
 zavzemali za interese veleposestnikov proti
 meščanom in malim kmetom.

Politično in izobraževalno društvo
 za dvorski okraj, priredi danes ob 8. uri
 zvečer na Tržaški cesti v gostilni „pri Fran-
 celjnu“ shod narodno-naprednih volilcev in
 volilk. Vabimo na shod vse somišljenike,
 ker pojasnilo se vam bode, kako so kleri-
 kalni hinavci oropali Ljubljancane interes-
 nega zastopstva v občinskem svetu in fabri-
 cirali do 1000 novih volilcev v osebi oko-
 ličanskih kmetov, ki nimajo v Ljubljani
 drugega interesa, kakor interes do žepov
 Ljubljancanov, katerim drago prodajajo
 svoje pridelke. Pojasnilo se vam bode na-
 dalje, kako hočejo klerikalci izmozgati Ljub-
 ljano z novim cestnim zakonom tako, da
 bodo morali Ljubljancani za pota po deželi
 prispevati, kolikor bodo prispevali udele-
 ženci, ki bodo rabili pota. Pojasnili se vam
 bodo nazori ljudskih osrečevalcev, ki trde,
 da v Ljubljani ni draginje, vsled česar so
 klerikalci v državni in deželni zbornici gla-
 sovali proti uvozu argentinskega mesa in
 odprtu mej, kar bi vsaj deloma omejilo
 vedno naraščajočo draginjo. Na shodu bodo
 govorili gg.: dr. Ivan Tavčar, dr. Ant.
 Švigelj in Adolf Ribnikar.

Velik manifestacijski shod za slov.
 univerzo v Ljubljani priredita v nedeljo,
 dne 18. t. m. akademični ferijalni društvi
 „Sava“ in „Prosveta“. Slov. vseučiliško
 vprašanje je sedaj zopet zelo aktualno,
 zato so vabljeni vsi na ta shod naprednega

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[180]

Abat se je bil zbral. Izprva ves osupel nad to nena-
 dejano srečo, se je takoj nato spomnil, da hoče Cezar za-
 htevat od njega kako zelo važno stvar, če ga obisple s
 toliko častjo, ko je v Tivoli vendar vse polno škofov in
 kardinalov, sposobnejših od njega, da svetujejo papeževemu
 sinu. Zato je nemudoma odložil prvotno krinko očaranosti
 in radosti. Njegov obraz se je izpremenil.

„Svetlost,“ je dejal, „moje mnenje je pač tole: ako ne
 pride kak važen in nepričakovan dogodek, se bojim, da je
 položaj brezupen. Nesreča je v tem, da tragike našega da-
 našnjega položaja ni kriv slučajni in nezasluzeni poraz vaših
 čet, Svetlost. Poraz je mogoče popraviti ... Ne. Strašno
 je to, da se je njegova Svetost nahajal v takem razpolo-
 ženju duha, da se mu je zdelo potrebno, položiti morje med
 sebe in med Rim ...“

„Ali veste, abat, da ste zelo umen človek? Vse vaše
 besede so jako pametne in zelo resnične. In žal mi je, da
 se nisem že prej zatekel k vašemu bistremu duhu. Mož,
 kakršen ste vi, ne sme ostati v podrejeni službi ... Vsi
 naši škofje so prestari. Mi potrebujemo odločnih mladih
 pastirjev, mož, kakršen ste vi, Angelo ... In vseeno, pre-
 pričan sem, da moj oče še nikdar ni mislil na vas ...
 Mitra bi se dobro podala vaši razboriti glavi ...“

Angelo je nekoliko prebledel.

„Ako bi me Bog in sveti Oče pozvala, da naj vodim
 škofijo,“ je dejal z zamolklim glasom, „se mi zdi v resnici,
 da se papežu ne bi bilo kesati.“

„Nesreča je le ta, kakor sem rekel, da moj oče ne
 misli na vas! ...“

„To je čista resnica, Svetlost!“

Cezar je nekaj časa molčal, kakor da hoče dati abatu
 časa, da se vmišli v njegove besede. Nato je povzel:

„Vi pravite, da bi mogel samo kak važen dogodek
 izpremeniti obraz položaja. Kakšne vrste bi moral biti ta
 dogodek po vašem mnenju? ...“

Abat ni odgovoril. Samo prst je dvignil ter pokazal
 kvišku, češ, da je ta neznani dogodek še tajnost Boga sa-
 mega. Cezar je vstal ter stopil bliže k abatu:

„Kaj mislite o mojem očetu?“ ga je vprašal tesno
 v obraz.

Abat je vzdrgetal. Razumel je, da njegova misel hodi
 natančno isto pot kakor Cezarjeva. Dvignil je oči do sobe-
 sednika ter odgovoril z zamolklim glasom:

„Papež je zelo star ... to je moja misel! ...“

„Objasnite se ... Govorite brez strahu ...“

„To, kar sem pravkar dejal, Svetlost, je vsa moja
 misel ... Papež je prestar ... truden je že ... Njegovo
 vladanje je bilo slavno ... trikrat sveto ... toda to vla-
 danje je že izčrpalo njegove moči ...“

„In vi mislite, da bi Rim potreboval mlajšega pa-
 peža? ...“

„Mislim, da se da sila upora zatreti samo z drugo
 silo, ki se ji nihče ne bi mogel protiviti ...“

Cezar je stopil parkrat semintja po široki sobani. Ne-
 nadoma pa se je vrnil k Angelu:

„Kaj bi vi storili za tistega, ki bi vas imenoval za
 škofa? ...“

„Vse! ...“

Toda, da vas imenuje, mora biti papež, kajne? ...
 Če bi bil jaz papež, bi vi imeli mitro, Angelo!“

Abat je čakal, molčec in mrklega obraza. Razumel je
 da je nepotrebno vse, karkoli bi mogel reči v tem trenutku.
 Samo njegove roke so lahko drhtele.

„Angelo,“ je povzel Cezar s tihim glasom, „ali hočeš
 biti škof ... in kasneje kardinal? ...“

Abat se je globoko naklonil, skoraj pokleknil je, in s
 komaj razločnim glasom je izpregovoril:

„Jaz pričakujem vaših ukazov, sveti Oče! ...“

„Prav tako, abat,“ je dejal Cezar. „Vidim, da se nisem
 varal.“

Sedel je k mizi ter pričel pisati. Ko je končal, je po-
 molil abatu pergament, ki ga je bil pravkar podpisal.

„Berite,“ je rekel. „Med nama zdaj ni več nobene
 tajnosti. Sicer pa vam bo čitanje tega pisma povedalo, česa
 pričakujem od vas.“

Abat je jel pozorno čitati, tehtaje sleherno besedo:

„Draga sestra,

abat Angelo, ki Ti bo izročil te vrstice, in v katerega
 imam popolno zaupanje, Ti bo povedal, zakaj nisem prišel
 za Teboj na Caprero. Vseeno pa se naadam, da pridem tja
 čez nekaj dni. Menim, da je najin oče dobrega zdravja; toda
 ne upam si preveč vztrajati v tej nadi. Zadnjič, ko sem ga
 videl, se mi je zdel zelo slab, in bojim se nesrečnega konca.
 Če bi se ta žalostni dogodek pripetil v kratkih dneh, naj
 me pride abat Angelo obvestiti. Z Bogom, predraga sestra.
 Abat Angelo Ti bo pomagal izkazovati najinemu očetu tisto
 postrežbo, ki je zahteva njegovo stanje; toda bojim se, da
 zdravila, ki jih prinaša, ne bodo mogla odpraviti zla. Jaz
 bom korakal proti Rimu, kjer bom čakal Tvojih novic z ne-
 strpnostjo, ki jo gotovo razumeš.

Tvoj brat,

Cezar, vojvoda Valentinoiški.

(Dalje.)

dijaštva, ki jim je resnično na srcu ta prevažna slovenska kulturna zahteva.

Odlikovanje. Cesar je podelil tajniku ljubljanske tobačne tovarne, g. Ernestu Vlasaku, povodom njegove vpokojitve naslov cesarskega svetnika.

Trnovski kaplan Gostiša. Komaj je ta mladi kaplanček prišel s kmetov — v mesto, se že usaja po Trnovem. Je tudi eden tistih, ki bi že zdaj rad s političnim rogoviljenjem in združbo med farani — napravil karijero. Ti mladi, napol izobraženi in napol dozoreli kaplani, mesto da bi se brigali za svojo službo, samo hujskajo mirne farane, potem pa kriče po prižnicah in shodih: „Vera je v nevarnosti!“

„Vrazova Akademija“, bo v nedeljo, 11. decembra ob polu 11. uri v Narodnem domu. Spored: 1. Pozdrav. 2. „Naprej za stava slave“ (poje Glasbena Matica). 3. Ideja slovenskega naroda (govori dr. Ilesič). 4. „Lepa naša domovina“ (poje Glasbena Matica). — Prva vrsta sedežev je določena za zastopnike društev itd., sledeče vrste naj se blagovolijo pustiti damam.

Ljubljanski južni kolodvor. V zadnji seji železniškega sveta je zastopnik upravnega sveta juž. žel. na tozadevno interelacijo odgovoril, da se bo s prezidanjem in razširjenjem ljubljanskega južnega kolodvora pričelo prihodnje pomlad. Če bo le — res! Bo pač treba paziti, da se ta želez. gospoda ne bo več norčevala iz nas, ker je čas, da se ta prometna naprava čez petdeset let že enkrat razširi in potrebam primerno preuredi!

Upraviteljstvu mestne elektrarne bi svetovali, da pusti obločnice ob nedeljah saj polovico dalje goreti, nego do zdaj. Na jubilejskem mostu gore na desni strani ob nedeljah le navadne 4 žarnice, ob levi pa vseh 16. Čemu neki ta zmešnjava? Tudi plinarna ne ravna prav, ker pričinja posamezne svetilke ugaševati že ob četrta na 11. ravno tam, kjer zahteva osebni promet po gledališču dobro razsvetljavo. Zunaj ob periferiji je razsvetljava tudi starim leščerbam podobna!

Radoveden užitinski paznik. Poročajo nam: Neki užitinski paznik v Ljubljani je velik radovednež. Mož ima to lepo navado, da pri ženskah vse druge preiskuje blago, katero prinašajo v mesto, kakor v košaricah; kakor soditi, se jako zanima za ženski spol. Večkrat se ga tudi čez mero nasrka. Tako ga je moral pred par dnevi stražnik s pomočjo nekega mesarja odpeljati na stražnico, da se je tamkaj streznil. Le malo več treznosti in previdnosti!

Grda razvada. Več let se že dogaja, da vojaki tukajšnjih polkov, kadar imajo kako opravilo in rabijo vozove, hodijo od posestnika do posestnika, ter jih nadlegujejo, da jim posodijo vozove. Primeri se večkrat, da mora dotični posestnik hoditi od Poncija do Pilata predno dobi zopet svoj voz nazaj, še večkrat se pa prigodi, da dobi voz popolnoma pokvarjen, ter mu škodo noče nihče poravnati. Dobro bi bilo, da bi se ta grda razvada od vojakov opustila in se davkoplačevalce s tem ne bo nadlegovalo. Vojaško oblast pa opozarjamo na to in prosimo, ker ima tako vsak polk sam dovolj voz na razpolago, da se vojakom iste izroči, kadar jih rabijo, da ne bodo nadlegovali drugih ljudi.

Vač ljubljanskih davkoplačevalcev. Za „Sokolski dom“ na Vrhniki nabrala sta na nadvse dobro vspelem Miklavževem večeru vrhniškega „Sokola“, gg. Anton in njegov tovariš iz Rima K 25/38. — Dalje se je nabralo meseca novembra t. l. po nabiralnikih za „Sokolski dom“ na Vrhniki v sledečih gostilnah: Pri „Kočvarju“ K 9/43, pri „Korenčanu“ K 9/62 in pri „Mantovi“ K 7. — Neimenovani daroval K 6/14. — Vsem darovalcem iskrena hvala! Nazdar! „Narodno bralno društvo“ v Zagorju ima svoj redni občni zbor v pon-

deljek, dne 12. decembra t. l. ob 7. uri zvečer v bralni sobi pri gosp. Mariji Weinberger. Na obilno udeležbo, osobito novih članov, uljudno vabi — odbor.

Popravek. V naše včerajšnje gledališko poročilo se je vrnilo nekaj ljubih pomot, katere s tem popravljamo. Oni pasus, kjer je tiskarski škrat dramsko hiperprodukcijo spremenil v damsko, se glasi pravilno: Dramske novitete in reprize z letosnjega in lanskega repertoarja prihajajo sedaj za čuda pogosto iz gledališke čarovniške kuhinje; dobro razumemo, da treba sterilnost (in ne številnost) letošnje opere in operete umetno zakrivati z dramsko hiperprodukcijo in vemo (ne vnemol), da pri tem ne zaveda nobena krivda ravnateljstva itd. — Pri poročilu o „Knežni“ naj odpadejo malo primerna ušesca pri besedi „gospoda“; da ne bo razburjanja; izrecno konstatujemo, da nismo imeli prav nobene namena, žaliti g. Povicheta. — G. Nučič je dal kneza z aristokratskimi (ne arikratskimi) in mondainskimi (ne mondanskimi) manirami. — Pri tej priliki naj tudi konstatujemo, da je zadeva z dnevnim blagajno za sedaj dovoljno pojasnjena.

Zasačeni ptičji lovci. Pred kratkim je policija zasačila na llovici nekega posestnika in nekega dninarja, ko sta z limanicami lovila ptiče in ju aretirala.

Čudno, nenormalno in nezdruvo vreme imamo. Pred tremi tedni še sneg in 1—2° mraza, sedaj pa + 7° R. V četrtek popoldne si šel lahko iz mesta, ne da bi bil zagledal kje kako belo snežno liso. Pa kar ni normalno, je po navadi škodljivo.

Prememba posestva. Tukajšnji hotel „Elefant“ je kupila akcijska družba Leykam-Josefstal, za 700.000 kron. Dosedanja posestnica, gospa Josipina Gnesda, se preseli na Dunaj. Hotel ostane torej še vedno v zagrizenih nemških rokah.

Samomor. V sredo zvečer se je ustrelil v svojem stanovanju na Marije Terezije cesti v Ljubljani stotnik Melhior Holzgethan tukajšnjega domobranskega pešpolka. Nasli so ga šele v četrtek zjutraj mrtvega v postelji. Ustrelil se je naravnost v desno sence. Vzrok samomora ni zan.

V Ameriko. Predvčerajšnjem je na južnem kolodvoru službojuči stražnik aretiriral ravno pred odhodom gorenjskega vlaka, 18 letnega posestnikovega sina Jakoba Grajša iz Prezida, ker je hotel pobegniti v Ameriko, ne da bi poprej zadostil vojaški dolžnosti. Izročen je bil pristojnemu sodišču.

Nevarna psa. V sredo ponoči sta ušla iz dvorišča tukajšnje predilnice dva nočna psa, napadla na Dunajski cesti nekega krošnarja in ga na desnem zgornjem stegnu nevarno ranila.

Radl vožnje. Pred par dnevi sta peljala posestnik Anton Gabrovšek iz Butaj-nove pri Vrhniki in posestnikov sin Anton Tominc z deskami obložen voz čez travnik posestnika Franca Sečnika. Ko je Sečnik to zapazil, je pograbil sekuro in napadel Gabrovška. Sunil ga je z ročajem močno v prsa in udaril po roki. Tudi Tominc je bil na glavi lahko poškodovan. V tem trenutku je prišel na lice mesta tudi posestnikov sin Jakob Sečnik. Ko ga je Tominc zapazil, je ustrelil proti njemu, a ga ni zadel. Zadevo ima sedaj v rokah sodišče.

Koncert, kvartet a la šramel, se vrši danes v „Narodni kavarni.“ — Začetek po gledališki predstavi. Vstop prost.

Interview.

Ker že nekaj dni prihajajo od vseh strani razna vprašanja in si razni radovedneži takorekoč podajajo drug drugemu

vrata, ko hodijo v redakcijo izpraševati, kaj smo izvedeli pri sodovalilcih in ker vidimo, da ne bo miru, dokler vsega ne napišemo in tako ustrezno hvalevredni radovednosti, smo se odločili, da napišemo, kar smo izvedeli. Stvar se je izvršila tako.

Kakor smo poročali, so nas radovedne množice na ulici odrinili od sodovalilcev preje, nego smo mogli izvedeti kaj natančnejšega od njih. Ko smo jih pozneje hoteli obiskati v Sodnijskih ulicah, kjer smo jih zapustili, ni bilo sode in njegovih prebivalcev več tam. Izprevideli smo takoj, kake vrednosti je stalno bivališče in smo razumeli strogost, s katero je nastopal baron Schwarz proti našemu odgovornemu uredniku, ko je onkrat bil izpremenil svoje bivališče. Neprijetno je sedaj v tem blatu in mrazu, ako človeka iščeš doma in ga ne najdeš. Kaj šele če ne najdeš njegovega bivališča in ga niti ne veš kje iskati. Pomislite, kaka zmešnjava bi bila, ko bi se vsi ljudje v sodih valili po svetu!

Stari Diogen, ki si je prvi izbral sod za bivališče, je ostal vsaj stalno na enem mestu, da so ljudje pri njem dobili pametnih nasvetov za življenje, dandanes pa, ko se vse giblje in vrti, ni več tako. In tako nismo našli niti sode, niti sodovalilcev. Šli smo torej po mestu iskati, kakor je pred nekaj tedni iskal dr. L. Lenard nove stranke. K sreči smo našli na Boltetovega Pepeta in smo ga prav prijazno odgovorili: „Ti, Pepe, ki vse veš, ali bi ne mogel povedati, kje sta se nastanila sodovalilca?“

Pogledal nas je po strani pa je rekel: „Kua pa mene sodovalilca am gresta. Pa tud če b vedu, b vam ne povedu, k ste od Jutra.“

Videli smo torej, da s Pepetom ni nič in da nič ne ve. Šli smo naprej in smo poizvedovali po hotelih. Obiskali smo Štruklja in Bavarski dvor, potem smo se pa brez uspehov vrnili domov. Prav slabe volje smo bili in smo sklenili drugi dan poizvedeti, kam so zavalili sod. Toda ko smo stopili v uredništvo, kako presenečenje. Eden od sodovalilcev je sedel že na stolu in je čakal vprašanj. Pozdravili smo ga prav prijazno in smo začeli pogovor.

„Povejte nam najprej,“ smo začeli, „za kako stavo se gre in zakaj valite sod po svetu.“

„Gre se za veliko stavo,“ je rekel sodovalilec. „Ako se vam zdi naše delo čudno, moram vam povedati, da se ljudje pečajo z različnimi stvarmi, eni s politiko, drugi s pisanjem, tretji s kupčijo: zakaj bi se mi s tem ne pečali. Verjemite, da smo videli že dosti večjih neumnosti na svojem potu, nego je naša neumnost.“

„Vaše podjetje je vendar čez vse čudno.“

„Prav nič, gospod,“ je odgovoril. „Svet potrebuje senzacije in neumnost kljub vsej svoji kulturi in celo vsled svoje kulture. Kdor zna to stran človeštva izrabit, ta dobi igro in stavo. Morda je vam znan „Atta Troll“. Mi smo popolnoma zadovoljni s seboj in s svetom. Ni nam sile.“

„Toda povejte, ali si upate preživeti še celih 11 let na potu!“

„Ko bi človek na to mislil, bi ne stavil niti za minuto, ampak treba je misliti na zmago ne na smrt. V tem dobimo svojo zmago.“

„Zakaj ste pa nas pustili tako čakati?“

„Nam se ne mudi. Boljše je, da čakajo drugi nas, nego da bi mi druge. Žejna sva bila, zato sva šla k „Aešu“ pri mostu in ker je potem cesta navkreber, sva šla še k „Ruskemu carju“. Cviček nama prav ugaja.“

„Ampak kako to hodite okoli sveta, da sta prišla skozi Ljubljano. Mi vendar ne ležimo na poti okoli svet.“

Gospod sodovalilec se je posmejal in mi smo razumeli ta smeh.

„Kam pojedete jutri?“

„Naprej, proti jugu. Prosim vas, napišite, da pridemo tja, ker je dobro, da ljudje vedo, zanimanje je večje in več razglednic se proda.“

„Kako vama ugaja Ljubljana?“

„Prav zadovoljna sva. Vidi se, da je v mestu dovolj zanimanja za važne dogodbe.“

„Da,“ smo rekli, „pri nas je za vse mnogo zanimanja, posebno za tuje stvari. V ničemer nečemo zaostajati za svetovnimi mesti. Zato napredujemo.“

„To je politika,“ je rekel sodovalilec, „midva se ne brigava za politiko, sva internacionalna. Pardon, mudi se mi v uni-onsko klet.“

Tako se je končalo in nismo več slišali o njih.

Sedaj veste vsi in vse.

„Divjaki“ v Mostah.

Preji smo naslednje pismo: Slavno uredništvo! Z ozirom na notico „Proti divjakom“ v Mostah v četrtkovi številki vašega cenjenega lista dovoljujemo si omenjeni „divjaki“ poročati vam, da smo z velikim veseljem pripravljeni takoj se poročiti, ko bi to ne bilo zvezano s tolikimi stroški. Duhovniku je treba plačati za to toliko svoto, da jo v današnjih časih težko premore ubog delavec.

Gg. kaplan Petrič in posili župan Oražem, ki bo pri tem zaslužnem opravilu lahko funkcioniral kot priča, naj blagovolita naznaniti dan, ko bosta imela samo pol ure časa, ki ga ne bo treba z zlatom plačati, in vsi mi „divjaki“ pridemo in konec bo koruzništva — a gg. Petriču in Oražmu bo uglajena pot v nebesa, kjer dobita za svoje zasluge za čuvanje in razširjanje krščanske morale gotovo zelo lep prostor.

Plačati nam pa tako velikanskih poročnih taks pri najbolji volji ni mogoče, četudi nič bolj ne želimo, kot da bi bili naši otroci „zakonski“.

„Divjaki“ iz Most.

Strinjamo se popolnoma z vsebino tega pisma. Zakaj se dajo duhovniki za vsako poroko tako drago plačati? Ali ni njihova sveta dolžnost deliti svete zakramente? Ako noče kaplan Petrič več gledati „pohujšanja“, naj brezplačno poroči „divjake“ in „pohujšanja“ ne bo več. Ali brigajo se duhovniki za pohujšanje! Oni so nasprotniki t. zv. divjih zakonov samo za to, ker jim taki zakoni nič ne ne-sejo in s tem, da hočejo prisiliti „divjake“, da se cerkveno poročijo, si hočejo samo žepe napolniti.

Oražem jim pa pri tem pomaga, ker „roka roko pere“ in zato žuga, da bo dal izgnati iz občine vse divjake, ako se ne poročijo, izgovarja se pa na stroške, ki jih bo baje imela občina z nezakonskimi otroci. Nekje morajo vendar živeti tudi nezakonski otroci in taki divjaki menda niti klerikalci niso, da bi nezakonske otroke pobijali.

Le poročite „koruznike“, g. Petrič, ali poročite jih zato, ker je vaša dolžnost deliti svete zakramente in ne samo radi lepega zaslužka!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Državni zbor.

Dunaj, 9. decembra. Današnja seja avstrijske državne zbornice je bila jako slabo obiskana. Pričelo se je prvo branje zakonske predloge o bančnem statutu. Prvi se je oglasil k besedi češki agrarni poslanec Holy, ki je izjavil, da je odklonitev ogrskih zahtev glede predloge o izplačevanju v gotovini velik uspeh avstrijske po-

socialni problemi, ki se zrcalijo v narodovi književnosti in umetnosti. Vsem tem pojavom našega javnega življenja je treba znanstveno ugotoviti značaj in jedro.

Tehnično bodo zato tvorili vsebino tega dvomesečnika naslednji deli:

1. Razprave in članki.
2. Sodobni dokumentarni material ter memoare.

3. Slovenska znanstvena terminologija.

4. Pregledi in referati:

a) Država in družba: Javno pravo. Sociologija. Slovani. Publicistika. b) Politična ekonomija: Gospodarstvo. Socialna politika. Denarni trg. Statistika. c) Filozofija. d) Kultura: Literarna kritika. Umetnost.

5. Ankete, tikajoče se vprašanj javnega prava, gospodarstva in slovenske kulturne in znanstvene organizacije.

6. Bibliografija.

„Veda“ se kot taka ne udinja nobenemu svetovnemu naziranj, nobeni znanstveni „šoli“, toliko manj kaki politični stranki. Zato ne zahteva nikake medsebojne enotnosti v naziranjih sodelavcev ali soglašanja sodelavcev z znanstvenim in kulturnim prepričanjem urednikov in izdajateljev. Vendar se nam zdi na tem mestu potrebno povdariti, da tvorijo uredniki in

Mali listek.

„Veda“.

Dvomesečnik za znanost in kulturo.

Odveč je povdarjati potrebo in važnost v strogo znanstvenem duhu pisanega, po svoji vsebini vsakemu inteligentno pristopnega znanstvenega časopisa, ki naj uvaja probleme državnega in socialnega življenja, filozofije in kulturnega žitja vobče. Prepričani smo, da je treba naši inteligenci trajnega pomočka, da si ohrani kontinuiteto svoje splošne izobrazbe in ne zakrke v vsakdanjosti svojega ožjega poklica: prepričani smo, da je treba slovenskega vodnika na tej poti, ako se naj naše želje po samostojnosti narodne kulture približujejo uresničanju.

V zadnjih letih se je razmnožilo število slovenskih znanstvenih delavcev tako, da je čas, ustanoviti vez, ki naj spaja uspehe njihovega dela z narodom. Tem kulturnim silam, ki so primorani bogatiti tujo, nemško kulturo, se mora otvoriti tribuna, ki jim nudi možnost podati rezultate svojega dela. To je povod, da je sklenila skupina mlajših slovenskih znanstvenikov, izdajati

dvomesečnik „Veda“, s. koje izdajanjem pričnemo meseca januarja l. 1911. Omejiti bo „Vedi“ delokrog na vprašanja splošnega interesa: Osredotočevati vse stroke znanosti v službi socialnega in kulturnega razmerja. Način njenega delovanja bodi: objektivnost, preglednost in poljudnost posameznih spisov.

Med nami samimi hoče biti „Veda“ činitelj socialnega in kulturnega napredka. Dosedanja neorganizovanost znanstvenega dela se mora umakniti stvariteljski volji. Pogledati hočemo svojemu narodu do dna duše in analizovati vse pojave njegovega življenja. Vknjižiti hočemo v „Vedi“ kakor v glavni knjigi ves narodov „Imeti in dati“, njegovo socialno in umstveno vstvarjenje, njegovo bitje in žitje. Hočemo tudi, da prestopi naš zbornik ozke samoslovenske meje: Ker je treba med Jugoslovani najožjih stikov in smo si svesti velikih nalog, ki jih ima vršiti jugoslovanska inteligenca na kulturnem polju, bomo združevali v „Vedi“ delo in naziranje jugoslovanske znanstvenosti ter prinašali (v latinici) poleg slovenskih tudi hrvatske in srbske članke v izvirniku, bolgarske pa v slovenskem prevodu. Poleg Jugoslovancev so nam najbližji Čehi, njih znanost in kultura. Samoobsebi

je umevno, da bo veda zasledovala razvoj češkega znanstvenega dela. Vrh tega nam je pa tudi treba pogledati ven v široki svet.

„Veda“ naj predstavlja sintezo našega znanstvenega in kulturnega življenja in naj oživilja slovenske duševne sile.

Zgodovina razvoja služi sodelavnikom „Vede“ za raziskavanje vseh socialnih in kulturnih vrednot, ki jih najdejo v našem narodu ali ki jih hočejo presaditi iz tujih tal k nam. V zgodovini razvoja je najlažje presoditi pravo, narodno gospodarstvo, filozofijo, umetnost in slovanstvo tako, kakor je potrebno za njih razumevanje. Po zgodovinski metodi bo najlažje prepoznati natančno obstoječi gospodarski družabni in pravni red in vse pozitivne in negativne vplive, ki ga preobrazujejo, bodisi praktično ustvarjaje in razdiraje, bodisi teoretsko utemeljevaje.

Vsebinsko se prilagoja program „Vede“ vsem pojavom sodobnega življenja, težnjam posameznih razredov, narodov, skupin, posameznih naziranj in smeri. V obzorje „Vede“ spadajo: Javno pravo, gospodarstvo, socialna politika, občno družboslovje (sociologija) in filozofija, nadalje vsi kulturni in

litike in za vso Avstrijo velikega pomena. V imenu „Slovenskega kluba“ je govoril poslanec dr. Korošec, ki je izjavil, da se z ozirom na opozicijsko stališče, katero zavzema „Slovenski klub“ ne more navduševati za bančno predlogo, vsled česar bo njegov klub glasoval proti bančni predlogi.

Baron Schwarz odide.

Dunaj, 9. decembra. „Slawisches Tagblatt“ poroča iz najzanesljivejših virov, da vložil sedanji kranjski predsednik baron Schwarz v najkrajšem času prošnjo za vpo-kojitev. Za njegovega namestnika je, kakor se poroča z Dunaja, že določen sedanji podpredsednik, dvorni svetnik grof Chorinski.

Obravnava proti Vasiću.

Belgrad, 9. decembra. Belgrajska policija je Vasića in vse dokumente, ki se tikajo njegove afere, zopet izročila sodišču. Vasić bo obtožen radi vohunstva in golju-fije. Kakor se poroča, se bo obravnava proti njemu pričela že prihodnji teden in sicer dne 18. decembra. Najnovejša poročila izjavljajo, da je pravo ime falzifikatorja Vasića — Miladen Serbijan.

Srbsko-hrvatska koalicija in vlada.

Zagreb, 9. decembra. Srbsko-hrvat-ska kodkacija si prizadeva, da bi na vsak način prehitela načrte bana dr. Tomašića, ustanoviti močno vladno večino in skuša vsled tega ustanoviti močno protivladno večino. V to svrhu se je vršila danes seja koalicije, katere se pa niso udeležili kr-ščanski socijalci in Starčevićanci, ker so izjavili, da ne morejo poprej pristati na predloge koalicije, dokler se njih klubi ne bodo izrekli o njih.

Časnikarji in dr. Pattay.

Dunaj, 9. decembra. V državnem zboru je vladalo danes med časnikarji radi postopanja zborničnega predsednika drja. Pattaya strahovito razburjenje. Dr. Pattay se je namreč o poročilih lista „Neues Wie-ner Weltblatt“ izrazil skrajno zaničljivo in celo zahteval, da se odgovornega urednika odstavi. Radi tega so imeli časnikarji danes zborovanje, da se zavarujejo proti zopetnim takim eventualnim izrazom od strani drja Pattaya. Na shodu je bila spreta reso-lucija, da vzamejo vsi časnikarji postopanje zborničnega predsednika z ogorčenjem na znanje.

Spor med koalicijo in Supilom.

Zagreb, 9. decembra. Hrvatska in srbska napredna akademična mladina je sklenila prirediti v kratkem v Zagrebu velik shod, na katerega bo povabila poslanca Supila in njegova najhujša nasprotnika čla-na koalicije, dr. Lorkovića in Srba Pribiče-vića, da se natančno razjasni nasprotje med koalicijo in poslancem Supilom. Debata mnd imenovanimi tremi poslanci bo, kakor se pričakuje velezanimiva in dalekosežnega pomena.

Seja čeških radikalcev.

Praga, 9. decembra. „Česke Slovo“ poroča, da je poslanec Klofač na seji čeških radikalcev predlagal, da se takoj skliče in sicer že v torek seja enotnega češkega kluba, na kateri se bo obravnavalo o na-daljnem postopanju kluba napram vladi. Predlog je bil enoglasno sprejet. Kakor se poroča, je seja češkega enotnega kluba za torek že sklicana.

† Dr. Lazar Kostić.

Dunaj, 9. decembra. Danes je nena-doma umrl na Dunaju znani srbski pesnik dr. Lazar Kostić. Še včeraj je bil pri njem srbski poslanik na dunajskem dvoru, Simić, in mu lastnoročno izročil častno darilo kralja Petra.

izdajatelji „Vede“ skupino, zvesto načelom onih krogov intelligence, iz katerih je izšla.

Stavljamo sotrudnikom nalogo, da osvetlijo v „Vedi“ probleme vsestransko kritično, ker le tako bo mogla snov po-ljudno razjasniti in postati vsestranski kul-turen zbornik, ki bo s svojim delom res koristil naši narodni kulturi in vspodbujal inteligenco iz malodušnosti k spoznanju in ustvarjanju.

Sodelovanje sotrudnikov vseh idejnih smeri nam je zato dobrodošlo, dokler od-govarjajo njihovi prispevki zahtevam ek-saktnosti vede, znanstvene resnobe, umerje-nosti in one strpljivosti, ki je znak izobra-ženstva.

Da seznanimo čitatelje zlasti tudi s subjektivnimi nazori vodilnih mož slovanske javnosti, in to o temeljnih vprašanjih jav-nega prava, narodnega gospodarstva in slo-vanske znanstvene organizacije, bo prinašal naš dvomesečni tudi ankete.

Izdajatelji in uredniki „Vede“ so: dr. Albert Kramer (Dunaj), dr. Ivan Prijatelj (Dunaj), dr. Mihajlo Rostohar (Praga), dr. Bogomil Vošnjak (Gorica); zagotovljeno pa je že sedaj sodelovanje raznih odličnih so-trudnikov. (Konec.)

Aretirana anarhista.

Praga, 9. decembra. Danes sta bila v tukajšnji garnizijski bolnici aretirana dva vojaka, ki sta obdolžena, da sta razširjala med vojaštvom anarhistične ideje. Obenem je bilo aretiranih še 20 drugih oseb, ki so vse v preiskavi radi antimilitaristične gonje. Oba imenovana dva vojaka sta bila poprej člana antimilitaristične organizacije v Pragi, ki je bila pred šestimi tedni razpuščena.

Seja rusinskega kluba.

Dunaj, 9. decembra. Rusinski klub je imel danes sejo, na kateri se je obrav-navalo, kako stališče naj zavzamejo Rusini napram vladi v državni zbornici. Sprejet je bil predlog, da stopi klub v najstrožjo opozicijo. Rusini zahtevajo, da vlada nika-kor ne sme predložiti v najvišjo potrditev nove volilne reforme za gališki deželni zbor, ki je bila sprejeta med najhujšo ob-strukcijo.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:

Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pismenim vprašanjem je priložit znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Prazne že rabljene škatle v vsaki velikosti in množini se prodajo v modni trgovini P. Magdič v Ljubljani, nasproti glavne pošte. 419 10 5

Moška obleka in perilo se prod. Kje, pove in-seratni biro „Jutra“. 409 10—5

Dijak iz četrti, pete ali šeste realke se išče za in-struktorja. Naslov pove inseratni biro „Jutra“. 429/4—1

Soba s kuhinjo se takoj odda na Tržaški cesti 4. 433 1—1

Iščejo se prostori v najem pripravi za

trgovino in gostilno

s koncesijo, v kraju kjer ni konkurence, v kaki večji fari ali trgu.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „Trgo-vina“, pošta Št. Jernej, Dolenjsko.

Nova enonadstropna

hiša

s trgovino, gostilno in drugim posestvom, na jako lepem kraju tik farne cerkve na Dolenjskem, se z novim letom odda v najem.

Dopise sprejema inseratni biro „Jutra“ pod „A. Z. 10.“

Ceniki zastoj in poštne prosti.

POZOR!

Kdor želi imeti dobro uro, naj zahteva z znamko

„UNION“

ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urar in trgovec, Ljubljana

Delničar in zastopnik svicarskih tovarn „Union“ v Bleiu in Genovi.

Uhani, prstani, briljanti. 8/10—1

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Lasulje za gleda-lišča od 3 K naprej; brade 1 K, dolge 1 K 20 vin.; krep za brade meter 1 K; lim za brade, šminke, puder in druge potrebščine za maskiranje, vse po zmernih cenah. Barve za lase in brado v steklenicah po K 2— in K 4— priporoča

S. STRMOLI, brivec in lasničar Ljubljana, Pod Trančo št. 1. (zraven čev-ljarskega mostu.)

Za slabokrvne

in prebolele!!

Pijte pravi pristni Marsala, steklenica 7/10 K 1:50 Priporoča se tudi Malaga, steklenica 7/10 K 2:50 Najfinejše vino WERMOUTH prodaja na debelo po jako nizki ceni

FRAN CASCIO

Lingarjeva ulica št. 1, (za škofijo).

Lepa in koristna

božična darila

po že znano najnižjih cenah, dobite v modni trgovini PETER ŠTERK, Ljubljana, Stari trg 18.

Franc Paušner

krojač

v Ljubljani, pri „Novem svetu“

javlja slav. občinstvu, da sprejema stare moške obleke v popravo ter izvršuje iz starih oblek nove za otroke po najnižjih cenah.

Hiša

ob Bohinjskem jezeru

obstoječa iz dveh gostilniških sob z vso gostilniško in kuhinjsko opravo, nadalje se nahaja v hiši 14 meblovanih spalnih sob, veranda, vinska klet, ledenica, hlev za pra-šiče ter s popolnoma novo acetilenovo raz-svetljavo, se prod. Okrog hiše so divji kostanji, lep sadni vrt in njiva.

Natančnejša pojasnila daje lastnik

FRANC ŠKANTAR

p. Bohinjska Bistrica, Gorenjsko.

FR. ŠEVČIK

puškar, Ljubljana, Židovska ul. 7

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih

pušk in samokresov

lastnega izdelka, kakor tudi belgijskih, sulskih in čeških strogo preizkušenih pušk, za katere jamčim za dober strel. Posebno priporočam lahke trocevice in puške Boek s Kruppovimi cevmi za brezdimni smodnik. — Priporočam tudi

veliko zalogo lovskih potrebščin

po najnižjih cenah. — Popravila in naročbe se izvršujejo točno in zanesljivo. — Cenovniki na za-htevanje zastoj in poštne prosto.

Krojaški salon za gospode

Ivana Magdića, Ljubljana

Miklošičeva cesta št. 10

priporoča v idoči sezoni moderno angleško blago.

Največja božična okasion prodaja

v konfekciji za dame in deklice, ter izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke. Primerna koristna darila. Angleško skladišče oblek O. BERNATOVIČ,

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Nekaj izborna ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prod. —

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za po-pravo automobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.

Božična darila!

Predno si nakupite božičnih daril, bla-govolite si ogledati še moje izložbe in preso-dite cene! Potrudite se potem v mojo trgovino, kjer se Vam dajo drage volje vsaktera pojasnila, da se prepričate in odločite se bodele takoj, da si nabavite svojih potrebščin le pri trvdki

H. Suttner, Ljubljana,

Mestni trg ali Sv. Petra cesta

Špejlna trgovina najnovejših precizij-skih ur (s spričevali točnosti) svoje lastne to-varne ur v švici z varstveno znamko „Iko“.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine, juvelov ter briljantnih nakitov itd., istotako ogromna izbira klna-srebrnega blaga, kakor: nastavkov, jedilnega orodja itd. itd., vse v najmodnejšem slogu.

Postrežba strogo solidna! Cene najnižje! Na pismena vprašanja se odgovarja z obratno pošto. — Telefon št. 273. — Brzjavni naslov: „H. Suttner“. Cenik zastoj in poštne prosto!

„Narodna kavarna“

Fran Krapeš.

Sode iz belega hrastovega lesa, trpežni, močni

Sode

od finega špirta
vinski sodi

krasni izdelek, iz belega hrasto-vega lesa, močne, trpežne, po-polnoma nove iz tovarne špirta za fini špirit in za vino priprav-ljeni, za vsako vino izborni, takoj rabljivi za kar se jamči, odda v velikosti po 300, 400, 500, 600, 700 do 1000 litrov držeče, na zahtevo tudi 100 do 200 litrov ali manjše po prav solidni nizki ceni

IV. A. Hartmanna naslednik

Avg. Tomažič,

Ljubljana, Mar. Terezije c.

Cene nizke in solidne točna postrežba

Sode od finega špirta vsake velikosti, za vino

Sode krasni izdelek vedna zaloga

Po lastni ceni zaradi pomanjkanja prostora
za Božič in novo leto

prodajam narejene obleke, zimske suknje, pelerine za gospode in dečke
:: kakor tudi najnovejšo ::

konfekcijo za dame in deklice.

A. Lukič Ljubljana, Pred škofijo 19

Cenj. gostom in potujočemu občinstvu

priporočam staroznano
dobro gostilno

kjer točim le najboljša naravna vina,
več vrst najfinejšega mošta: prose-
karja, ljutomercana i. dr. od velepo-
sestnika grofa Fr. Attems iz Spiel-
felda (Štajersko).

Izborna domača kuhinja. Cene
52-5 najnižje.

Hotel „Lloyd“

sobe za prenočišča

v najlepšem redu po zmerni ceni.

Omnibus k vsakemu vlaku.

Senčnat lep vrt. V sredini mesta.

Ljubljana

sv. Petra cesta 9 in Miklo-
šičeva cesta 11,
nasproti hotela „UNION“.

Karol Počivaunik.

Gričar & Mejač

v Ljubljani,
Prešernova ulica
priporočata

zimske suknje,
zako iz lodna,
s sukno ali kožuhasto podlogo,
pelerine, domače
suknje itd. itd.

Najpripravnejša darila
za Miklavža in Božič!!

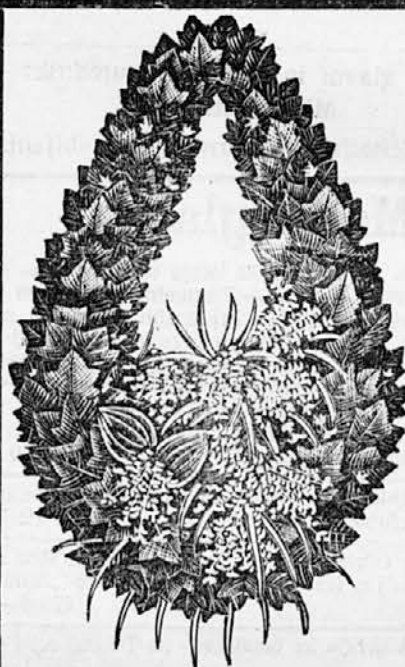
Za jesen in zimo:

bluze, spodnja krila, hišne halje, pletene jopice, zimsko pe-
rilo, rokavice, kožuhovine, dežnike, moderce in vse moderne
nakitne predmete. **Damske klobuke in čepice**, kakor
tudi za otroke. **Vse športne predmete v oddelku za**
gospode: klobuke, cilindre, čepice, kravate, zimsko perilo,
rokavice, dežnike, palice, pletene telovnike, kakor tudi vse
najnovejše potrebščine za gospode v modni in športni trgovini

P. MAGDIČ, Ljubljana

nasproti c. kr. glavne pošte.

6

Cene brez konkurence!

Slovenci, pozor!
pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11

priporoča največjo zalogo krasnih

nagrobni vencev in
trakov z napisi.

Zunanja naročila se iz-
vršujejo hitro in točno.

Največja zaloga najfinejših
barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pusicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pusicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani

Prešernova ulica števil. 44.

Prireja pogrebe od najpriprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kri-
stalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča kakor: kovinaste
in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence, umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

Delniška glavica:

K 5.000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica števil. 2.

Rezervni fond:

K 450.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.